

L'infant de 0 a 6 anys

Els pares moltes vegades no sabem valorar la importància d'aquesta etapa, dels 0 al 6 anys. Ens han ensenyat que els aprenentatges són importants a partir de primària i de les primeres notes, però en realitat no és així. Per començar, és més important el procés que el resultat, hi ha una sobrevaloració de les notes i moltes vegades no reflecteixen la realitat de l'aprenentatge. En aquest article vull centrar-me en l'educació infantil perquè personalment crec que està massa poc valorada.

L'educació infantil és molt important, per no dir la més important, perquè és on es pot veure un canvi molt gros, una transformació impressionant. Quan neixen quasi no es mouen ni interactuen i als 6 anys ja són capaços de caminar, córrer, botar, parlar i realitzar moviments precisos. Quan han passat l'etapa d'educació infantil ja no semblen el mateix nin o nina, han format la base de tots els futurs aprenentatges i de la seva intel·ligència.

Quan hi ha tant en joc no podem deixar de banda aquesta educació, ni deixar tota la responsabilitat a l'escola. Hem de ser conscients que tot el que aprenguin aquests infants, dels 0 als 6 anys, els quedarà gravat per sempre i serà molt complicat canviar-ho. Per tant, l'educació en aquesta etapa ha de ser respectuosa amb el ritme de l'infant, en fomentar la seva independència i, sobretot en no interrompre el que estan fent, perquè com adults tendim a fer coses per ells, enlloc de ensenyar-los a fer les coses per ells mateixos, els volem vestir, donar el menjar perquè ho fèiem molt més ràpid i millor que ells, i no els deixem temps i espai per aprendre-ho a fer-ho per ells mateixos. És veritat que al principi potser que quan per exemple es vulgui abocar aigua en tirarà per tot però es neteja entre els dos i no hi ha cap problema. I a poc a

poca anirà perfeccionant els moviments i aconseguirà fer-ho bé i creurà amb ell mateix.

Els infants tenen una gran capacitat per aprendre de l'ambient, la seva ment, com diu Montessori, té la capacitat d'absorbir de l'ambient tot el que necessita per formar-se a sí mateix i adaptar-se al seu ambient. Una ment que està en procés de creació necessita temps de treball, molta repetició i concentració, nosaltres no podem introduir res, són ells amb les seves mans, perquè les mans són les seves eines d'aprenentatge, com més puguin tocar les coses, olorar, escoltar, com més sentits entrin en joc, l'aprenentatge es gravarà amb més força. Una vegada que l'infant s'ha concentrat en una activitat hem de protegir-lo perquè no l'interrompin, perquè la concentració s'aprèn a partir de la pròpia experiència. Els infants en aquesta edat tenen tendència a cercar activitats d'ordre, de refinament sensorial, de desenvolupament del llenguatge i del moviment.

Hem de ser conscients que si l'infant no troba el que necessita, apareixerà una lluita interna, intentarà defensar-se i demanar mitjançant rabietes, plors... allò que necessita per formar-se. Per exemple quan un infant vol posar-se els calcetins sol i l'adult frisa i li posa els calcetins el nin plorarà, es tirarà pel terra, perquè no li deixen ser independent. O si està aprenent a pujar i baixar una escala, quan l'ha pujada unes quantes vegades i vol seguir i l'adult l'interromp s'enfadarà perquè ell o ella volen perfeccionar el moviment. Mentre que si li donem l'espai es sentirà feliç i amb ganes de millorar. Per aquest motiu, és tan important observar el nin per saber perquè esta comportant-se així i encara que sigui molt complicat avui en dia, no hem frisar, ser pacients i deixar el nin al seu ritme perquè el procés és molt important i el nin sempre ha de ser el protagonista del seu aprenentatge.

Francisca Riera Ferrer

Mare i Pedagoga.